

Sygn. akt III U 353/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2018r. w Suwałkach

sprawy **K. K. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę pomostową

w związku z odwołaniem K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 12 czerwca 2018 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 353/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 12.06.2018r. odmówił K. K. (1) prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r. poz. 664 ze.zm.), prawo do emerytury pomostowej, na zasadach ogólnych, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31.12.1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 la dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1440), wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5. przed dniem 01.01.1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 lub art. 32 i art. 33 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy;
7. nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Zakład odmówił K. K. (2) prawa do emerytury pomostowej ponieważ nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W tym zakresie organ rentowy uwzględnił 11 lat 6 miesięcy i 13 dni, zaliczając okresy o 01.06.1997r. do 31.12.2008r. i od 01.02.2018r. do 28.02.2018r. (z wyłączeniem urlopów bezpłatnych i okresów nieskładkowych).

Natomiast do stażu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu od 30.03.1990r. do 20.05.1997r. ponieważ pracodawca w świadectwie pracy nie wymienił charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. oraz stanowiska pracy zgodnie z zarządzeniem resortowym, na które powołuje się pracodawca. Zakład pracy wystawiając świadectwo pracy w szczególnych warunkach na podstawie posiadanej dokumentacji, ma obowiązek określić rodzaj wykonywanej pracy, ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. oraz podać stanowisko pracy zgodnie z wykazem, działem i pozycją oraz punktem zarządzenia resortowego lub uchwały.

Na podstawie dowodów w postaci dokumentów dołączonych do wniosku oraz uzyskanych w trakcie przeprowadzonego postępowania, organ rentowy uznał za udowodnione 41 lat 4 miesiące i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Dodatkowo organ rentowy wskazał, że niniejszą decyzją zmienia decyzję z dnia 15.05.2018r. z uwagi na fakt rozwiązania przez K. K. (1) stosunku pracy.

W odwołaniu od tej decyzji K. K. (1) domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury pomostowej. Wskazał, że w spornym okresie tj. od 30.03.1990r. do 20.05.1997r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...)i pracował w warunkach szczególnych. Jego praca polegała na wykonywaniu łodzi z laminatu poliestrowo szklanego tzn. od tworzenia formy łodzi, aż do jej wykończenia. Stanowisko szutnik-laminarz oraz stanowisko formierz tworzyw sztucznych i żywic polegało na wykonywaniu tych samych czynności. Odnośnie treści świadectwa pracy, to wskazał, że nie miał wpływu na jego treść, taki dokument otrzymał po ustaniu stanowisku pracy. Aktualnie zakład nie istnieje i nie ma możliwości skorygowania zapisów, które w opinii organu rentowego są nieprawidłowe. Dodatkowo wskazał, że rozwiązał umowę o pracę z dniem 23.05.2018r., a zatem spełnił wszystkie warunki do przyznania emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r. poz. 664 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Dodatkowo należy wskazać, że prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Jak więc wynika z treści powyższych przepisów jednym z podstawowych warunków uzyskania prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy, które w przypadku odwołującego się jednak nie nastąpiło. Do odwołania K. K. (1) dołączył świadectwo pracy, w którym wskazano, że rozwiązanie stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą J. W.(...)nastąpiło w dniu 23.05.2018r. na podstawie art. 30 §1 pkt 1 kp – na mocy porozumienia stron. W trakcie postępowania sądowego odwołujący się przesłuchany w charakterze strony, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, zaprzeczył, aby doszło do rozwiązania umowy o pracę i nadal jest pracownikiem (...).

W tym stanie faktycznym i prawnym okoliczność ta – pozostawienie przez odwołującego się w stosunku pracy - czyni bezprzedmiotowym dokonanie rozważań w zakresie spełnienia przez niego pozostałych warunków (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 09.08.2016r. sygn. III AUa 1083/16, czy wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 23.01.2014r. sygn. III AUa 604/13). Sąd rozpoznający sprawę z zakresu ubezpieczeń społecznych w ramach odwołania od konkretnej decyzji organu rentowego „przyznaje” konkretne świadczenie lub określa jego wysokość (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25.04.2008r., sygn. akt I UK 267/08). Nie jest zatem dopuszczalne w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych wydanie wyroku ustalającego spełnienie przez ubezpieczonego niektórych warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia lub wyroku przyznającego to świadczenie pod warunkiem spełnienia pozostałych warunków w przyszłości (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 09.03.2010r., sygn. I UK 267/09 i z dnia 07.04.2011r. sygn. I UK 363/10). Podkreślić bowiem należy, iż poczynienie w niniejszej sprawie nawet korzystnych ustaleń dla odwołującego się w zakresie spełnienia przez niego pozostałych warunków niezbędnych do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, nie jest wiążące ani dla organu rentowego, ani dla Sądu, w razie rozpoznawania ponownego wniosku o emeryturę. Nawet więc, gdyby K. K. (1) w toku przedmiotowego postępowania udowodnił fakt przepracowania w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych 15 lat to i tak nie nabyłby prawa do emerytury pomostowej, albowiem wbrew wymogom wynikającym z art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych nie rozwiązał stosunku pracy.

Wskazać też odwołującemu się należy, że nawet gdyby rozwiązano z nim umowę o pracę to i tak nie otrzymałby prawa do emerytury pomostowej, ponieważ nie pracował po dniu 31.12.2008r. całego miesiąca czasu przy pracach w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (jak w załączniku 1 i 2 tej ustawy), a przepracowanie takiego całego miesiąca – jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15.01.2013r. I UK 448/12 – jest koniecznym wymogiem. Odwołujący się powołał się na prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych za okres zatrudnienia w (...) przy wywozie nieczystości stałych związanych z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym, za okres od 01.02.2018r. do 28.02.2018r. tj. 28 dni. Tymczasem stosownie do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. z 2011r., Nr 237 poz. 1412) za miesiąc przyjmuje się 30 dni kalendarzowych.

Analizując zaś sytuację odwołującego się odnośnie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, czyli z ustaleniem, że po 31.12.2008r. nie pracował on w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, należało również odmówić mu prawa do tego świadczenia. W świetle tej regulacji jedyną możliwością, by przyznać odwołującemu się prawo do emerytury pomostowej było wykazanie przez niego, że w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych, tj. 1 stycznia 2009r., miał on co najmniej 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, ale nie w rozumieniu art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1270) (poprzednio obowiązujących), lecz w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej (obecnie obowiązujących). Wynika to wprost z treści przytoczonego wyżej art. 49 ust. 3 ustawy pomostowej. Podkreślenia wymaga, że ustawa o emeryturach pomostowych znacznie zawężyła rodzaje prac i stanowiska, na których wykonuje się prace w warunkach szczególnych w porównaniu do tych prac i stanowisk, jakie w powiązaniu z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zawiera wykaz A, będący załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Co więcej, w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008r. o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 13 marca 2012r., sygn. akt II UK 164/11). Istnieje zatem cała rzesza prac, które do 01.01.1999r. były pracami w warunkach szczególnych, a od 01.01.2009r. już nie są. Taka sytuacja była i w przypadku odwołującego się. Do 31.12.2008r. odwołujący się wykonywał prace przy produkcji i przetwórstwie żywic i tworzyw sztucznych (zaświadczenie J. W. – właściciela firmy (...)) powołanie się na te prace w firmie (...)). Jednak takiej pracy wprost nie można uznać za prace wykonywane w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej, gdyż w załącznikach nr 1 i nr 2 do tej ustawy, które są jej integralną częścią, a które zawierają wykazy prac zaliczanych w chwili obecnej do wykonywanych w warunkach szczególnych i prac o szczególnym charakterze, brak jest wskazanej pracy przy przetwórstwie żywic i tworzyw sztucznych.

Odwołujący się nie mógł też otrzymać emerytury z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jednym z warunków jej otrzymania jest posiadanie do dnia 01.01.1999r. 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Odwołujący się ur(...), który – jak wynika ze świadectwa dojrzałości nauk w Liceum (...) A. (akta osobowe z(...)) ukończył 17.02.1976r., rozpoczął pracę od 03.11.1976r., a zatem do dnia 01.01.1999r. nie będzie miał 25 lat tych okresów.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono jak sentencji.

PW/mt